

Το μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη για τα 70 χρόνια από τα “Σεπτεμβριανά”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Με την ευκαιρία της εορτής του Γενεσίου της Θεοτόκου η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) χοροστάτησε τη Δευτέρα, 8 Σεπτεμβρίου 2025, στη Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Γενεθλίων της Θεοτόκου Παλαιού Μπάνιου, της περιοχής του Διπλοκιονίου (Μπεσίκτας).

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Καισάριος Χρόνης, Αρχιεοφύλαξ του Πατριαρχείου.

Στην ομιλία του ο Παναγιώτατος ανέφερε ότι ιδιαιτέρως κάθε Αύγουστο και στις αρχές του Σεπτεμβρίου η σκέψη και η καρδιά μας στρέφεται κατά τρόπο ξεχωριστό προς την Κυρία Θεοτόκο, “η οποία υπήρξε, υπάρχει και θα υπάρξει πάντοτε η σκέπη του Γένους μας και η Υπέρμαχος Στρατηγός της Πόλεώς μας”.

Και συνέχισε λέγοντας:

“Ήλθαμε ακόμη εδώ για να μεταγγίσουμε από την ακοίμητον κανδήλα της το έλαιον της ελπίδος, της οποίας έχουμε τόση ανάγκη σήμερα ιδίως, που ακούγονται, κυρίως από ανευθύνους, κηρύγματα απελπισίας και φωνές απόγνωσης. Μη πορευθήτε, τέκνα προσφιλέστατα, όπισθεν των ψευδοπροφητών, οι οποίοι προβλέπουν ότι ολίγον εισέτι και «ήξει το τέλος» και οι οποίοι καλούν εις φυγήν, λέγοντες: «αύριο θα είναι αργά». Επαναλαμβάνουμε και επιμένουμε: Όχι, μη τους ακολουθήσετε! Μη πλανηθήτε! Αλλά αντλήσατε ελπίδα και θάρρος από την Παναγία μας και εορτάστε την εν χαρά και αγαλλιάσει, αυτήν, η οποία ξεπέρασε και τον θάνατο και επιζή εν μέσω ημών, αυτήν, η οποία «εν τη Κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπε», και, κυρίως, αυτήν η οποία εγέννησε τον Χριστόν, τον πατήσαντα διά του θανάτου τον θάνατον και εξολοθρεύσαντα το κράτος αυτού.”.

Ακολουθως, με αφορμή την 70ή επέτειο από τα Σεπτεμβριανά του '55, ο Παναγιώτατος είπε:

“Αντί άλλης μνείας, επιλέξαμε, εν είδει μνημοσύνου, να επαναλάβουμε τους λόγους του αοιδίμου Προκατόχου μας Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρου, ο οποίος σε υπόμνημά του προς τον τότε Πρωθυπουργό Αντνάν Μεντερές διεξετραγώδησε τις συμφορές που έπληξαν την ενταύθα Ομογένεια και το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείον: «παρακαταθήκη αιώνων, ολόκληρος πολιτισμός, αποτελών σέμνωμα της χώρας και πανανθρώπινον κτήμα προσεβλήθη ακατονομάστως εις τα καίρια αυτού· τα όσια και τα ιερά της πίστεως ημών εβεβηλώθησαν. Εκ των ογδοήκοντα ναών και αγιασμάτων ημών, εβδομήκοντα υπέστησαν τρομεράς καταστροφάς, πολλοί δε εξ αυτών και επυρπολήθησαν. Κατεστράφησαν πολύτιμα ιερά σκεύη και άμφια. Εξωρύχθησαν οφθαλμοί ιερών εικόνων. Ιστορικά έργα τέχνης, ανεκτιμήτου αξίας, ηφανίσθησαν. Τα ιερώτατα της λατρείας ερρυπάνθησαν, ενεπαίχθησαν και εσυλήθησαν κατά τρόπον επαίσχυντον. Ανεσκάφησαν τάφοι, μηδέ των πατριαρχικών εξαιρουμένων. Νωπά λείψανα κατακρεουργήθησαν. Σωροί οστών εξήχθησαν εκ του τόπου αναπαύσεως αυτών και κατεκάησαν. Οι κληρικοί ανεζητήθησαν πανταχού, όπου ανευρέθησαν εκακοποιήθησαν, απειληθέντες διά θανάτου, εις δε αυτών και εθανατώθη. Σκηναί φρίκης διεδραματίσθησαν... Τα τρομακτικά ταύτα γεγονότα είχαν χαρακτήρα διωγμού κατά της Εκκλησίας και των Χριστιανών αυτής και εστάθησαν βαρύτατον πλήγμα εν τη ιστορία και τη ζωή του Οικουμενικού Πατριαρχείου».

Η υπόμνησις των τραγικών αυτών γεγονότων δεν έχει ως σκοπό την αναμόχλευσιν παθών, αλλά στηρίζεται στην εδραίαν πεποίθησιν ότι η μνήμη αποτελεί καταλυτικόν παράγοντα διά την αποτροπήν επαναλήψεώς των. Η Βασιλίσ των Πόλεων συνιστά εξαίρετον παράδειγμα μακραίωνος αρμονικής και ειρηνικής συνυπάρξεως λαών, πολιτισμών και θρησκείων. Εάν τούτο ίσχυε επί Οθωμανικής Αυτοκρατίας, πολλώ δε μάλλον το αυτό προσδοκούμε και στο πλαίσιο ενός

συγχρόνου κράτους δικαίου. Είμαστε όλοι φορείς ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν πολίτες δευτέρας κατηγορίας, «παιδιά ενός κατώτερου Θεού».

Δι' ημάς, όμως, τους Ορθοδόξους πιστούς της Πόλεως, η Παναγία Μητέρα του Θεού, η ιδιαιτέρως προστατεύουσα ανά τους αιώνες το Γένος μας και επιτρέψασα να εκπροσωπήται τούτο μέχρι σήμερα από εμάς τους ολίγους αλλά αμέτρητους Ρωμηούς, είναι όντως η μόνη ελπίδα και σωτηρία και πηγή χαράς και ενισχύσεως. Και εν προκειμένω, η απελπισία της Ομογενείας μας μετά την φοβερή αυτή καταστροφή των «Σεπτεμβριανών» του '55 μετεβλήθη σταδιακώς υπό του Θεού εις ελπίδα για καλύτερες μέρες, τη μεσιτεία πάντοτε της Θεοτόκου."

Ο Παναγιώτατος συνεχάρη τον Σεβ. Μητροπολίτη Κυδωνιών κ. Αθηναγόρα, Επόπτη της Περιφέρειας Βοσπόρου, "διά το υπ' αυτού επιτελούμενον πλούσιον πνευματικόν, ποιμαντικόν και λειτουργικόν έργον". Επίσης, ευλόγησε πατρικώς τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη κ. Γεδεών Μαγκριώτη, Ιερατικώς Προϊστάμενο, καθώς και την Εκκλησιαστική Επιτροπή της Κοινότητας, και τους συμπαραστάτες τους, "διά τους κόπους και την συμβολή των εις την συνέχισιν της Κοινοτικής ζωής και της ιστορίας μας εδώ εις το Παλαιόν Μπάνιο της Πόλεως του Κωνσταντίνου, υπό την σκέπη της Θεοτόκου."

Προηγούμενως, τον Πατριάρχη προσφώνησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας.